

P-magazine
7/9/09

HET CRIMINELE SYSTEEM ROND HANDELSRECHTER DE TANDT

GELD, VRIENDENDIENSTEN EN NU EN DAN EEN BEURT

Francine De Tandt, de in opspraak gekomen voorzitter van de Brusselse handelsrechtbank, is slechts een schakel in een veel ruimer crimineel systeem. Dat is wat de politie aan de minister van Justitie is gaan vertellen. Die viel steil achterover van de namen.

Tekst: René De Witte

Zoals *P-magazine* afgelopen week onthulde, was het ontstekingsmechanisme van het schandaal rond handelsrechter De Tandt de verrouwelijke verklaring die een strafpleiter uit Brussel (meester S.) aflegde bij de Gentse raadsheer-onderzoeksrechter Henri Heimans. Heimans doet onderzoek naar wat ondertussen Fortisgate heet en gaat om lekken van magistraten bij het tot stand komen van het arrest over de verkoop van Fortis aan BNP Paribas.

Met dat arrest werd een eerder vonnis van De Tandt ongedaan gemaakt. Zij had de verkoop van Fortis toegestaan zonder dat de aandeelhouders zich daarover vooraf hadden kunnen uitspreken. Met andere woorden: de Belgische regering had de verkoop op eigen houtje mogen fiksen. Een merkwaardig vonnis. En dus teruggedraaid in beroep.

Meester S. kwam vertellen hoe juridische soaps als Fortisgate mogelijk zijn. Hij had nog andere voorbeelden. En zo deed hij haarfijn uit de doeken hoe het eraan toegaat,

zowel op de rechtbank van koophandel in eerste aanleg, als in beroep. Hij had het over zaken die niet anders konden verklaard worden dan door corruptie en/of hand- en spandiensten. Een wereldje van 'ons kent ons'.

DE ETTERBUIL

Toen de verklaring van meester S. bij de top van de federale politie in Brussel belandde, was er hoog beraad. Fernand Koekelberg,

Door de focus te leggen op Francine De Tandt, werd de aandacht afgeleid van waar het echt om draait. En dat is véél meer.

grote baas van de politie, Paul Van Thielen, topman van de gerechtelijke politie en Glenn Audenaert, baas van de federale gerechtelijke politie van Brussel waren het eens. De maat was vol. De etterbui moest springen en dat zou gebeuren door gebruik

te maken van een uitzonderlijk artikel uit het Strafwetboek. Men zou de mestvaalt in de schoot van minister van Justitie Stefaan De Clerck (CD&V) gooien. Dat gebeurde op 9 juli.

De minister zat met een probleem. Een heel groot probleem. Het materiaal van de politie kon de – nu al zwaar gehavende – geloofwaardigheid van justitie helemaal onderuit halen. Hoe het probleem (politiek) beheren? De oplossing: door het zelf vanuit het kabi-

De zaak van handelsrechter Francine De Tandt: het topje van de ijsberg.

mel binnen Justitie tolereert.

Medio augustus was het zover. Het uitgekende perslek focuste op voorzitter De Tandt en op advocaat Robert Peeters uit Overijse. De man is aangeschoten wild. Er lopen tegen hem immers meerdere strafklachten. En dat De Tandt op een dag tegen de lamp zou lopen, stond in de sterren geschreven. Opofferen, dus. Door de focus op de relatie tussen Peeters en De Tandt te zetten, werd de aandacht afgewend van waar het eigenlijk om draait. En dat is veel méér dan het tweespan De Tandt-Peeters. "Het is zelfs geen bom," zegt een topadvocaat. "Dit zijn tien bommen tegelijk. Dat dossier is *the day after*. Dit leidt, na de politiehervorming, tot een hervorming van het gerecht. Het einde van de farizeeërs in de tempel, het einde van een systeem dat dacht *untouchable* te zijn."

'CRIMINEEL SYSTEEM'

Al een paar jaar voordien was Glenn Aude-naert, grote baas van de federale gerechte-

lijke politie in Brussel, naar het parket gestapt met zijn informatie over de handelsrechtzaken in Brussel. Er was ondanks de zeer zwaarwichtige informatie niets mee gebeurd. Bij de politie snapte men er geen barst van toen eind 2007 bekend raakte dat De Tandt benoemd was tot voorzitter. Dit stonk uren in de wind naar een doofpotoperatie, en dan nog wel gedirigeerd vanuit de hoogste regionen van de magistratuur. Hoe anders kon de benoeming van De Tandt worden verklaard? Het rapport van de politie was niet gebaseerd op zomaar wat roddels of cowboyverhalen, maar bevatte staalharde bewijzen van corruptie, van stortingen van geld (ook aan De Tandt), van hand- en spandiensten tussen zakenlui, curatoren, notarissen en gerechtelijke experts. Met daarbij heel vaak De Tandt als onmisbare schakel.

Er staken ook pikante zaken in het dossier, zoals getuigenissen over de grote seksuele appetijt van De Tandt. Dergelijke privé-zaken zouden niet relevant mogen zijn en ook niet mogen worden neergepend, ware het niet

dat wanneer avontuurtjes professionele zaken doorkruisen, ze een en ander kunnen verklaren. En dus steken ze in de bundel van de politie.

Het dossier is gebaseerd op een hele rist zaken, onder meer over faillissementen en gerechtelijke onderzoeken. En zo kwamen ze bij de politie tot de vaststelling dat de handelsrechtzaken in en rond Brussel verankerd zijn door wat in het rapport wordt beschreven als 'een crimineel systeem', bestaande uit juristen uit zowel de advocatuur als de magistratuur. Een hoogmoedig wereldje van *nous les juristes*, 'wij de juristen', die overal wel mee weggomen. Een wereld die de politie ronduit belachelijk maakte. Het diepe misprijzen voor de politie was een van de drijfveren om, via de uitzonderlijke demarche bij de minister van Justitie, de bom te laten ontploffen.

Maar ook advocaten die misselijk waren geworden van de gang van zaken, duwden bij de politie aan de kar. Sinds het losbarsten van het schandaal vragen trouwens steeds meer advocaten bij de stafhouder van de

Het tuchtonderzoek naar De Tandt werd gevoerd door Paul Blondeel, die volgens het politiedossier net 'complementair' is aan haar.

Advocaten die zelf misselijk worden van de hele zaak, hebben al aan de stafhouder gevraagd om ontheven te worden van het beroepsgeheim zodat ze verklaringen kunnen afleggen.

Brusselse balie om in bepaalde dossiers ontheven te worden van hun beroepsgeheim en verklaringen te kunnen afleggen. En zo blijft het nieuwe elementen regenen.

JAGER EN STROPER?

Dat er niets gebeurde met het rapport, is niet helemaal waar. Er werd een tuchtonderzoek gestart naar De Tandt, iets waarover de federale politie niet eens was ingelicht. Ook dat was geen toeval. De politie kon beter niet weten wie dat onderzoek voerde: raadsheer Paul Blondeel, voorzitter van het hof van beroep. Uitgerekend Blondeel, die in het dossier van de politie uitdrukkelijk was aangestipt als complementair aan De Tandt en dus ook in opspraak werd gebracht.

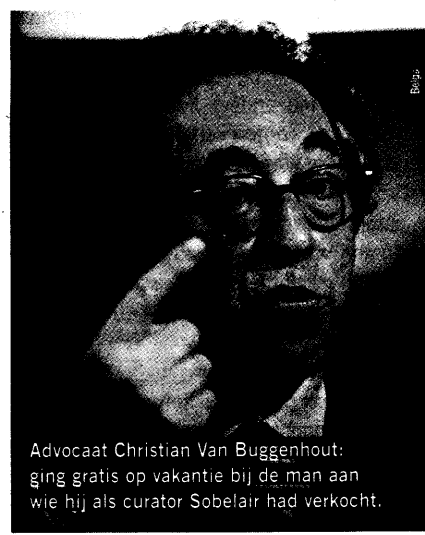
In zijn verslag over De Tandt stelt Blondeel dat hij geen strafbare feiten heeft gevonden. Als Blondeel, zoals het politierapport zegt, deel uitmaakt van het systeem, dan begrijpt u al waarom. Blondeel heeft het wel over een enorme schuld van De Tandt aan een louche zakenman, maar dat kon de raadsheer moeilijk verzwijgen, want daar was de handelsrechter voor veroordeeld.

De raadsheer heeft wel zware kritiek op een aantal vonnissen van De Tandt. Die staat inderdaad niet bepaald bekend als een briljante juriste. En alweer fietst Blondeel om de hete brij. Had hij naar de informatie van de politie gekeken, dan had hij de getuigenissen gevonden over hoe De Tandt met ijzeren hand haar ondvoorzitters probeert te domineren en vonnissen probeert te dicteren. Er

bestaan geen aanwijzingen van strafbare feiten tegen de ondvoorzitters, maar er rijzen op z'n minst grote vragen. Het dossier gaat dan ook niet enkel om De Tandt en haar vonnissen.

LINKE SOEP

Het gaat ook om het faillissement van de Belgische luchtvaartmaatschappij Sabena, uitgesproken door Anne-Spiritus Dassesse, de vorige voorzitter van de handelsrechtbank. Zij stelde toen meester Christian Van Buggenhout aan als een van de curatoren. De befaamde pleiter werd achteraf door Spiritus-Dassesse ontslagen als curator, naar verluidt wegens geldzaken. Van Buggenhout

Advocaat Christian Van Buggenhout: ging gratis op vakantie bij de man aan wie hij als curator Sobelair had verkocht.

procedeerde tegen dat ontslag en werd opnieuw aangesteld.

In het dossier van de politie zitten ook bewijzen dat Van Buggenhout, in gezelschap, op een dag gratis met Sobelair naar Zuid-Afrika vloog waar hij dan een vakantie doorbracht in het riante verblijf van de Brusselse zakenman Aldo Vastapane. Sobelair was ooit een dochtermaatschappij van Sabena en door curator Van Buggenhout verkocht aan Vastapane. Of er een verband was met het verblijf in Zuid-Afrika? Het politierapport doet alweer vragen rijzen.

Van Buggenhout komt overigens nog meerdere keren voor in het dossier. Zoals in verband met het vonnis van De Tandt over de verkoop van Fortis aan BNP Paribas. Het rapport bevat getuigenissen dat meester Van Buggenhout, die optrad als advocaat van de Belgische regering, al uren voor De Tandt haar vonnis uitsprak in het bezit was van het vonnis. Hoe dat kan? Omdat Van Buggenhout zelf het vonnis had geschreven, zo meldt het dossier.

Ook Sobelair ging failliet. Het faillissement werd uitgesproken door ondvoorzitter Ilse Leus. Dat vonnis werd in beroep ongedaan gemaakt, wat de Belgische Staat een fortuin zou kunnen kosten aan schadeloosstellingen. Het politierapport heeft het omstandig over Sobelair en een pak onregelmatigheden, of minstens vreemde zaken. Ook bij de vereffening van Sobelair achteraf.

Een zakenman die destijds optrad als tussenpersoon voor Arabische investeerders die interesse hadden in een overname van Sobelair, kent een deel van het verhaal: "Eigenlijk was niet Sobelair zelf te koop, zo ontdekte ik. De aandelen waren ondergebracht in een obscuur bedrijfje, een truc om wat waardevol was af te zonderen van de schulden. Dat vond ik maar linke soep. Dat kon voor problemen zorgen en dus heb ik de investeerders de zaak afgeraden. Ik heb nooit begrepen hoe de rechtbank in zo'n verhaal is willen meegaan."

DE PORSCHE-GARAGE

P-magazine onthulde vorige week hoe Marc Deltomme, een industrieel uit Sint-Pieters-Leeuw, eigenlijk aan de basis lag van het politierapport over de Brusselse handelsrechtzaken. Maar dat dossier van Deltomme werd al snel aangevuld met vele andere dossiers, zoals dat van François Verdoodt die jarenlang tweedehands Porsches verkocht in zijn garage langs de A12 in Wolvertem (Meise). Het verhaal van Verdoodt is zodanig erg dat het ongeloofwaardig klinkt. "Dat vond ik eerst ook", zegt zijn huidige advocaat Sven Mary. "Maar toen kwam meneer Verdoodt met de documenten. En ik viel achterover."

Wij spraken zelf meer dan drie uur met Verdoodt, verzopen in de documenten, en kregen ondertussen de bevestiging dat zijn dossier wel degelijk een van de pijlers is van het politiedossier over de Brusselse handelsrechtbank. De namen op de stukken van Verdoodt, zijn dus eveneens namen uit het politiedossier.

In de zaak van Verdoodt komt De Tandt niet voor, wel ondervoorzitter Leus. "Maar ik ging wel een paar keer naar De Tandt toe", zegt Verdoodt. "Om mijn beklag te doen, want ik ben er zeer zwaar ingeluisd. En geen klein beetje zelfs. Het enige wat De Tandt zei, was dat gedane zaken geen keer nemen. En daar stond ik dan."

De zaak van Verdoodt begint – zoals wel vaker het geval is – met een echtscheiding. Niet dat de verdeling niet netjes gebeurde, of dat er ruzie door kwam, maar wel door de verdere gebeurtenissen. Hij en zijn vrouw bezaten een boerderij met drie hectaren grond in Merchtem. Ook nog de Porsche-garage langs de A12, fantastisch gelegen, net naast een afrit. "Zo'n ligging en zo'n gebouw interesseert iedereen", zegt Verdoodt. "En daar draaide het om. Ik moest failliet! En dat hebben ze me ook gelapt. Volledig ten onrechte. Ik moest helemaal niet failliet."

De verdeling van de goederen van Verdoodt en zijn vrouw gebeurt bij akte bij notaris Stefaan Van Den Eynde in Meise. Verdoodt wil uiteraard graag de garage, een zaak met zes personeelsleden. Een deel van de financiële zaken met zijn ex zal geregeld worden door een perceel grond aan de boerderij te verkopen. Afsproken wordt ook nog dat de notaris de gemeenschappelijke schulden zal afhandelen. Met geld dat Verdoodt zal aanbrengen. Hij gaat dat lenen. →

DE SMEUÏGE VERHALEN

Wat is er ondertussen allemaal in de media geweest over de zaak-De Tandt? Een samenvatting.

Eerst **Francine De Tandt**, op wie alle aandacht is gevestigd. De Tandt, 63 jaar, geboren in Oudenaarde, perfect tweetalig, volgde eind oktober 2007 Anne Spiritus-Dassesse op als voorzitter van de rechtbank van koophandel te Brussel. Er loopt op dat moment nochtans een tuchtonderzoek tegen haar. Zij wordt voorzitter omdat het op dat moment nu eenmaal een Vlaaming toekomt om voorzitter te worden.

Advocaten die regelmatig bij haar over de vloer komen, weten al langer dat De Tandt verrassend uit de hoek kan komen. Ze staat er om bekend vlotjes beschikkingen af te leveren wanneer advocaten met eenzijdige verzoekschriften komen aandragen. En dat ze absurd hoge dwangsommen durft op te leggen.

Bij een eenzijdig verzoek weet de tegenpartij niet dat er een zaak is. Die hoort dat pas later en kan enkel derdenverzet indienen. Maar soms is de schade dan al enorm. Eenzijdige verzoekschriften zijn vaak laffe procedureslagen. Zakenadvocaat **Robert Peeters** (52) uit Overijse wist beter dan wie ook dat hij voor dit soort zaken bij De Tandt aan het goede adres was. Hij staat bekend als een onvervalste *procédurier*. Zijn specialiteit is het opsporen van zwarte fortuinen.

Peeters wordt in 2004 twee weken aangehouden. Bij hem op kantoor vindt men teksten die verdacht gelijken op ontwerpen van vonnissen van De Tandt. Van De Tandt weet men dat ze in haar vonnissen vaak hele passages van besluiten van advocaten *copy-paste* overneemt, schrijffouten inclusief. Dat is wat volgens Peeters bij hem ook is gebeurd. Dus niets aan de hand. (Tegen Peeters lopen vijf strafonderzoeken, onder meer eentje van de KBC Bank.)

Wanneer boven de reputatie als rechter ook nog privé zaken komen meespelen, wordt men kwetsbaar. Zoals ook bij De Tandt. Zo is er het bijna onwaarschijnlijke verhaal van haar broer Marc die met de ogen open in de

armen van Afrikaanse oplichters liep. Die spiegelde hem een fantastische investering voor. Het geld (540.000 euro) kon hij via zijn zus lenen bij de Vilvoordse zakenman **Luc Vergaelen**.

Vergaelen was in de periode van de lening consulaire handelsrechter en kende De Tandt dus erg goed. Nadat een aantal ven-

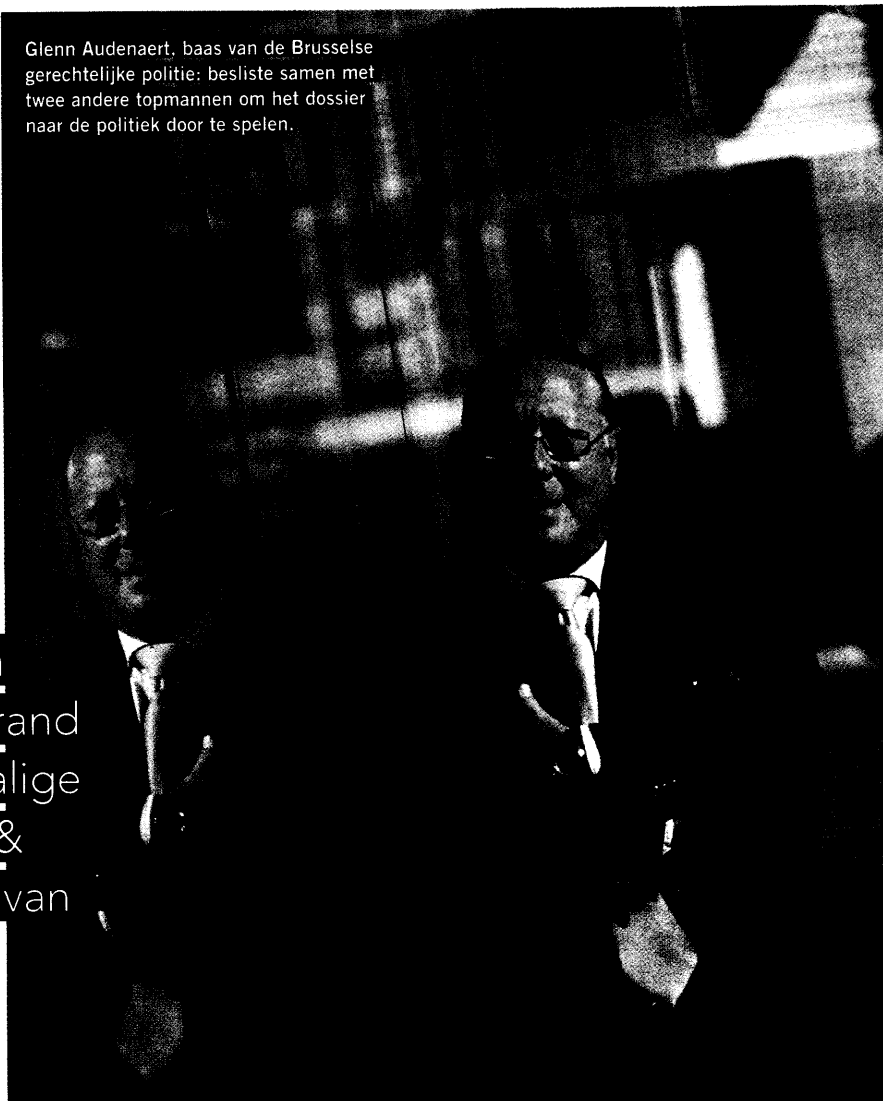
Zakenman Luc Vergaelen; schuldeiser/mecenas van De Tandt.

nootschappen van de man failliet waren gegaan, werd hem (door de voorganger van De Tandt) aan het verstand gebracht dat hij de eer beter aan zichzelf kon houden. Wat hij ook deed. Maar hij keerde terug, deze keer als gerechtelijk expert, een aanstelling die hij dankte aan De Tandt.

De aanstelling is vreemd als je weet dat De Tandt zich borg had gesteld voor de lening aan haar broer, dat zij werd veroordeeld tot het betalen van een fors bedrag aan Vergaelen en dat deze laatste sindsdien een hypothecaire inschrijving heeft op haar huis en haar op elk moment op straat kan zetten. Einde van de vriendschap? Toch niet. Deze zomer bracht De Tandt haar vakantie door in een mooie villa van... Vergaelen. Gratis.

De Tandt werd vorige week geschorst. Tijdelijk. (RDW)

Glenn Audenaert, baas van de Brusselse gerechtelijke politie: besliste samen met twee andere topmannen om het dossier naar de politiek door te spelen.

EEN OUDE FACTUUR

Er zitten enkele handelsvorderingen tussen de schulden, onder meer een jaren oude factuur van een aannemer uit Lokeren waarvan Verdoodt een deel nooit heeft willen betalen wegens een betwisting over het geleverde werk: Verdoodt wil niet betalen voor een dak dat is hersteld en nog steeds lekt. De aannemer uit Lokeren is inmiddels failliet gegaan. Wat Verdoodt niet weet, is dat de curator van de Lokerse firma het met zijn notaris op een akkoordje heeft gooid over een afbetaling van de open-

Wordt ook genoemd in het politiedossier: Bertrand Asscherickx, de voormalige raadsman van Lernout & Hauspie en stafhouder van de Brusselse balie.

staande factuur: 4.000 euro meteen, na dien 1.000 euro per maand. Hoewel de notaris, op een kennelijk ook al niet koosjere manier, beschikt over 750.000 euro van Verdoodt, zal hij die betalingen niet verrichten.

En zo wordt Verdoodt door de curator gedagvaard in faillissement. Een faillissement dat door rechter Leus wordt uitgesproken. "Failliet voor een bedrag van 4.000 euro! Kan u zich dat inbeelden? En dat terwijl de boerderij zeker 700.000 euro waard was en het gebouw in Meise in 1995 al geschat werd op 1,6 miljoen euro en nu dik 2 miljoen kan opbrengen. Ik hoefde helemaal niet failliet. Een expertise zegt dat mijn gebouw makkelijk voor 15.000 euro per maand zou kunnen worden verhuurd. Ook daarmee had ik netjes de openstaande schulden kunnen afbetalen. Ik was niet in staat van faillissement, maar ze hebben het wel uitgesproken."

Opgezet spel, weet hij. Meer bepaald al in 2006. Hij grist een verklaring uit de stapel documenten. "Lees maar." Het is er eentje van een advocaat die verklaart 'dat omstreeks 29/06/2006 notaris Van Den Eynde mij mondeling gezegd heeft, ik zet *François failliet*'. "Voilà, een verklaring van mijn toenmalige advocaat. Op papier! Een van de vele stukken in het dossier."

STRAFKLACHT

Verdoodt diende strafklacht in tegen de notaris en tegen X. Met X wordt onder meer de curator van Verdoodt gesuggereerd: advocaat Bertrand Asscherickx. Die is niet van de minsten, want al een drietal jaren stafhouder aan de Brusselse balie. In Vlaanderen kennen wij hem als voormalige raadsman van Lernout & Hauspie. Nu komt zijn naam dus ook voor in het lijvige politiedossier over Brussel.

Verdoodt: "De verkoop van het perceel grond waarmee ik de zaak met mijn vrouw kon regelen, is jarenlang tegengehouden. Door de notaris, maar ook door de curator, want die moest het licht op groen zetten. Het is me nog steeds een raadsel waarom dat werd tegengehouden. Ik ben naar De Tandt gestapt met de vraag om een medecurator aan te stellen. Zonder succes. Pas nadat de politie voor een verhoor naar Asscherickx is gegaan, kon de verkoop plots wel doorgaan."

Zelfde verhaal met de boerderij die uiteindelijk begin dit jaar openbaar is verkocht. Overigens niet door Van Den Eynde. "De bor-

den hebben één week uitgehangen", zegt Verdoodt, die ons de affiche toont. Hij attendeert ons op de bezoekdagen: welgeteld twee uur. "En zo is het sterk onder de prijs verkocht. Waarom? Om iemand een plezier te doen?"

In de garage is sinds het faillissement al drie jaar geen activiteit meer te bespeuren. Verdoodt woont er nog wel. Maar voor hoe lang nog? "Nu wil de intercommunale Haviland mij onteigenen. Aan 5 euro per m², terwijl ik die grond in 1985 bijna het dubbele heb betaald. Daar ging het dus om: een kostbare locatie inpalmen voor een prikje. En iedereen speelde mee."

In het gerecht heeft hij nog maar weinig geloof. Hij toont ons een mail van 27 juli 2007, verstuurd door een lid van de federale gerechtelijke politie van Asse die in opdracht van de Brusselse onderzoeksrechter Colette Callewaert onderzoeksdaden heeft gesteld in de strafklacht van Verdoodt. De mail is kort en duidelijk: 'Ik mag lastens de onderzoeksrechter geen nieuwe verklaringen meer opnemen van u'.

Het politierapport stelt er grote vragen bij. Wie niet? ■